© El Periódico de Catalunya. Tots els drets reservats.
Aquesta publicació és per a ús exclusivament privat i es prohibeix la seva reproducció, distribució, transformació i ús per a press-clipping.

DANNY CAMINAL

TRANQUIL·LITAT A DUES BANDES. L'educadora social d'Hàbitat3 Laura Martínez explica el sistema de lloguer social a un propietari de Barcelona que vol cedir el seu pis.

Lloguers sense perjudicis

Hàbitat3 busca pisos per llogar a persones sense recursos i blinda per tres anys les quotes al propietari

Carme
ESCALES

En el món capitalista, el mercat connecta oferta i demanda. En els projectes i missions de l'àmbit social, també. Persones que han perdut la seva vivenda els últims anys perquè no podien fer front al cost de la seva hipoteca o lloguer tenen des de fa un any, i en mans de la Fundació Hàbitat3, l'esperança d'aconseguir un habitatge de lloguer accessible per a elles. I, com si fos un abric reversible, en la consecució d'aquest lloguer accessible, Fundació Hàbitat3 compleix una altra tasca social. Propietaris d'immobles que voldrien llogar-los però que temen els impagaments i/o les destrosses en la vivenda o les desavinences amb els llogaters o d'aquests amb la comunitat de veïns, tenen en Hàbitat3 la clau de la seva tranquillitat. «Nosaltres firmem un contracte de tres anys de durada amb el propietari de l'habitatge, pactant un preu de lloguer d'acord amb el mercat –i no superior a 700 euros– i, mitjançant convenis amb ajuntaments, entitats o institucions, localitzem potencials llogaters d'aquell immoble. Els serveis socials determinen la quantitat que sí que podria assumir el llogater i, la diferència amb la xifra pactada amb el propietari, l'aporta, gràcies a l'acord social, l'administració o entitat del conveni», explica la presidenta de la Fundació Hàbitat3, Carme Trilla.

DÈFICIT D'HABITATGE SOCIAL// La Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya calcula que, a Catalunya, 230.000 famílies són susceptibles de necessitar una vivenda social, un sostre assequible tenint en compte la seva limitació econòmica. «El gran dèficit de lloguer social, que amb prou feines arriba al 2% del parc immobiliari de Catalunya, lluny del 14% de mitjana a Europa, ens va portar fa un any a crear Fundació Hàbitat3», declara Carme Trilla. Ara com ara, la fundació que presideix Trilla gestiona 157 pisos a Barcelona, en els quals viuen 143 famílies, 478 persones. 32 de les vivendes són les d'un edifici cedit per la Generalitat. Allà s'hi han ubicat persones amb dificultats especials que van suggerir set entitats socials.

El Ramón i la Julia, i el seu fill, de 20 anys, són una de les 143 famílies acollides al programa. Fins fa poc més d'un parell d'anys, tots dos treballaven. El lloguer del pis en què vivien, al districte de Sant Martí, era una despesa familiar més. No comportava cap problema. Però la botiga on ella treballava com a dependenta va haver de tancar i el poc atur que va tenir, com sempre, els mesos comptats.

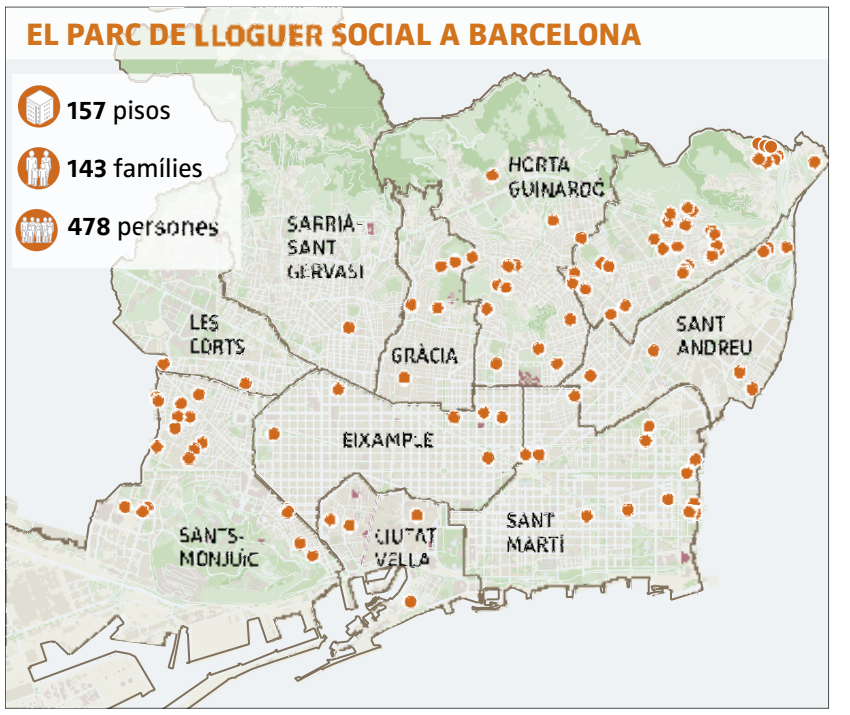

Catalunya necessita 230.000 vivendes socials, segons la Taula d'Entitats del Tercer Sector

La crisi i els seus 57 anys la van acorralar en la desesperança, i també la realitat de no trobar una feina. I, al cap de poc temps, va ser l'empresa del seu marit la que va decidir prescindir d'alguns treballadors, entre ells, del Ramón. «Però és que abans de deixar-lo al carrer, feia diversos mesos que la seva nòmina de final de mes no entrava. I vam començar a tenir problemes per pagar el lloguer», explica.

Les quotes de lloguer sense pagar es van anar acumulant, i va arribar l'avís de desnonament. «Va coincidir amb una operació que li van haver de fer al meu marit i això va fer que posterguessin el desnonament fins a la seva recuperació. Però del gener al maig no vam saber on podríem anar. Intentes pensar que s'encendrà una llum al camí...», diu.

«Ara corroboro el que vaig llegir: aquest lloguer social és 'Bo per al propietari i 'Bo per al llogater'»

Abans de l'estiu, i gràcies als serveis socials, la llum es va encendre. La Julia i el Ramón van rebre la notícia que hi havia un pis disponible per a ells. I, a més a més, al mateix barri on vivien. «Es va acabar el nostre malson. Encara no tenim una feina estable cap dels dos, però almenys el lloguer ara no és un problema. Jo em sento molt afortunada, perquè l'important és tenir un sostre. Tant de bo es poguessin beneficiar d'un conveni així totes les famílies que passen situacions com la nostra», declara.

BO PER A TOTS // Al districte de Sants-Montjuïc, Emi Tetàs tenia un pis buit. «S'hi havien de fer algunes reformes i vaig anar a l'Ajuntament a informar-me sobre ajudes per fer les obres», exposa aquesta auxiliar administrativa de Barcelona de 56 anys. «La persona que em va atendre em va preguntar si volia fer obres per poder llogar el pis i em va comentar que hi havia un programa de lloguer social que incloïa molts beneficis, tant per al propietari com per al llogater, com ara descomptes i facilitats a més d'acompanyament en la restauració dels immobles», relata Tetàs. «Em va semblar superinteressant», comenta la propietària.

«Vaig firmar el contracte amb Hàbitat3 al setembre i els vaig entregar a ells les claus. A partir de llavors, una persona es fa responsable del seguiment de la família i l'estat del pis. Vam fer les obres, per a les quals vaig tenir el 20% de descompte i el 80% restant te'l van descomptant de la quota de lloguer fixada, cada mes. El que també em va agradar és que les obres les va fer, a través d'ells, una empresa d'inserció social. Jo ho veig com un intercanvi. I ara puc corroborar que el programa, com deia el pamflet publicitari que em van donar a l'ajuntament, és *Bo per al propietari, bo per al llogater*», diu.

A la web, www.habitat3.cat, la fundació detalla els passos a seguir per participar en el programa.